

PERSONAJELE

Jane Eyre

Modestă, plătândă și orfană, Jane este singură pe lume. Va avea parte vreodată de aventura pe care o caută și de afecțiunea de care are atâta nevoie?

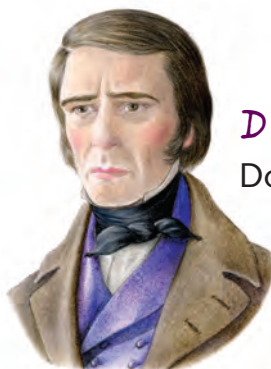
Doamna Reed

Doamna Reed este mătușa crudă și rece a lui Jane. Oare îi stă ei în putere să o facă pe Jane nefericită pentru totdeauna?

Helen Burns

Blânda Helen este prietena cea mai bună a lui Jane. Cum o va influența pe Jane? Este suficient de puternică pentru a supraviețui?

Domnul Rochester

Domnul Rochester este misterios și aparent înspăimântător, dar înflăcărat. De ce își urăște casa? Ce secret ține ascuns sub cheie?

Adèle

Adèle este protejată domnului Rochester și eleva lui Jane. Îi va plăcea de noua ei guvernantă?

Grace Poole

De ce trăiește această servitoare de una singură la etajul al treilea? Să fie ea cea care bântuie noaptea cu un râs cât se poate de sălbatic? Care este secretul pe care îl apără cu prețul vieții?

St John Rivers

St John (pronunțat „Sinjun“) este chipeș și isteț. O va ajuta pe Jane să își vindece inima frântă?

JANE EYRE

– Jane, șobolancă hidoasă, unde ești? Ieși de pe unde te-ai băgat!

M-am făcut mică, cu picioarele încrucișate pe bancheta de la fereastră, în spatele draperiei roșu-aprins, cu cartea încă deschisă în poală și cu genunchii tremurând.

Vărul meu, John, a tras draperia.

– Aici erai! Sus, imediat!

L-am ascultat.

– Ce dorești?

– Spune: „Ce doriți, stăpâne Reed?”

M-am silit să îmi ridic privirea spre chipul lui.

– Ce doriți, stăpâne Reed?

Cu patru ani mai mare decât mine, cu ochi goi și obraji bucălați, John Reed mă hărțuia încontinuu. Fiecare parte din trupul meu de zece ani se temea de el. Acum așteptam să mă lovească. M-a pocnit cu putere. M-am dezechilibrat și m-am lovit cu capul de cadrul ușii. A început să îmi curgă sânge.

– Ridică-te, orfano. Ar trebui să cerșești pe străzi, nu să locuiești aici pe cheltuiala mamei, a ȋpat John.

Revolta s-a aprins în mine.

– Ești rău și crud, am țipat și eu.

– Mama, ajută-mă! Jane are o criză! a strigat John, repezindu-se spre mine.

Ne-am luptat câteva minute până să apară mătușa mea, însoțită de Bessie, servitoarea ei.

– Du-o în camera roșie și încuie-o acolo, a poruncit doamna Reed.

Când focul ce-mi ardea în vene s-a domolit, m-am uitat în jur. Închisoarea mea era o cameră mare, impunătoare, care nu mai fusese încălzită și nici folosită de când murise aici unchiul meu, în urmă cu nouă ani.

Părinții mei au murit de tifos când eram mică. Unchiul meu a promis să aibă grijă de mine, dar moartea sa prematură, un an mai târziu, a lăsat această responsabilitate în seama antipaticei lui soții. Ce ar crede unchiul despre încarcerarea mea?

Orele au trecut. Mi s-a făcut îngrozitor de frig. Lumina sinistră a nopții de toamnă mi-a răscolit imaginația. Dacă ar apărea stafia unchiului meu acum, în camera aceasta în care a murit? Inima îmi bătea cu putere. Capul îmi ardea.